

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Constantinus Imperator Baptismo à lepra curatus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

him Naaman ad Iordanem missus & gentilissimi errorem ex animo, & lepræ fœditatem ex cute exterminavit; ita multi postquam sacro se fonte tingi passi sunt, etiam corpore esse luridi desierunt. Sic S. Gaugericus Episcopus Cameracensis obuium peccatorem lepra punitum, ubi meliora doctum ablegavit ad sacerdotem baptismo imbuendum, duplici morbo curauit. Vnâ enim & interioris, & exterioris hominis squallor ablutus est. Sic Arnulphus Metensis episcopus mendicum victum & amictum petentem, cum lepra esset coopertus, etiam sanitate donauit, quando eum, sacra vnda, qua nondum erat lustratus, perfudit. Quæ illustria sunt documenta, morbos aliquando immitti, vt medicus ametur, cuius tam salutaris est medicina.

Verum nihil illustrius potest esse, quàm quod de Constantino Magno fertur, eum vtique non alia de causa fœdo lepræ morbo contaminatum, quàm vt à Christi medicina, etiam animæ pharmacum acciperet. Ad quod illi profuit innata pietas. Medicis enim balneum crudelitatis præscribentibus, dicentibusq; , sanguinem cæsorû infantium præfens huic malo esse remedium; auersatus hanc immanitatem, maluit ipse ægrôtare, quàm alios sui sanandi causa occidi. Quare dignus fuit, vt de cælo manus medica illi porrigeretur. Operæ pretium est, historiam ab alijs quidem compluribus perstrictam, sicut à S. Hadriano Pont. in epist. ad Constantinum & Irenen Augustos missa, & secundo Concilio Nicæno intexta narratur, huc apponere. Cùm aliquando Constantinus Imperator per noctem somnum caperet, ecce B. Apostoli Petrus & Paulus dormienti astiterunt dicentes: *Quandoquidem sanguinis effusionem horruisti, missi sumus à Christo IESU Domino, dare tibi sanitatis recuperanda consilium: audi ergo monita nostra, & fac omnia quæcumq; indicabimus tibi. Siluester Episcopus ciuitatis Romana, ad montem Soracte persecutiones tuas fugiens, in cauernis petrarum eum suis clericis latitat. Hunc cum ad te adduxeris, ipse tibi piscinam ostendet, in quam dum tertio merserit, omnis te valetudo deseret lepra. Quod dum factum fuerit, hanc vicissitudinem Saluatori tuo compensa, vt omnes, inssu tuo per orbem totum Romanum*

Ecclesia

4. Reg. 9

Sur. II. Augusti Ioan. Melan. in Natalib. SS. Belgij. Sur. 16. Augusti.

VI.

Zonaras. t. 33. Niceph. lib. 7. hist. Eccl. cap. 33. Baron. An. 324. Sur. in vita S. Siluestri. 30. Decemb.

Ecclesia restaurentur: tu autem purifica te, ut relicta omni superstitione idolorum, tu Deum unum, qui verus & solus est, adores, & excolas, & ad eius voluntatem te dirigas. Exurgens itaq; a somno Imperator statim conuocat eos, qui obseruabant palatium & secundum tenorem somni sui mittit ad montē Soracte, ubi Siluester erat. Profectus inde Siluester peruenit ad regem, ad quem ingressus, inquit: Pax tibi & victoria tibi de Calo ministretur. Quem cum rex alacri animo & vultu suscepisset, omnia illi, qua facta, quaq; sibi reuelata fuerant, exponit. Inde percunctatus est quinam isti essent dii, Petrus & Paulus, qui illum visitassent ob causam salutis sua, & eius latebras detexissent? Siluester respondit: Hi quidem Di non sunt, sed idonei serui Christi, & Apostoli electi ab eo, & missi ad inuitationem Gentium, ut credentes salutem consequantur: Cumq; ille hac diceret, interrogare cepit Augustus, utrumnam ipsos Apostolos haberet aliqua imago expressos, ut ex pictura disceret, quos reuelatio docuerat. Tunc S. Siluester misso diacono imaginem Apostolorum sibi exhiberi precepit. Quam Imperator aspiciens ingenti clamore cepit dicere, ipsos esse, quos viderat: nec debere iam differre Spiritum sanctum ostensionem piscina, quam istos promississe sua salutis memorabat. Constructo itaq; lauacro, Constantinus, cum sacro rore tinctus esset, confestim est sanitati pristina restitutus. Deinde non immemor accepti beneficij, ecclesias Dei exadificare cepit, columnas earum passim sacris imaginibus in memoriam incarnationis Domini nostri IESV Christi, omniumq; Sanctorum reuerentiam exornauit: nec alia de causa, quam ut Christianismum in lucem & veritatem, DEIQ; cultum proneberet, & omnes gentes a cultu idolorum & diabolica deceptione conuerteret. Constantinus inde, ut gratiam tanti beneficij Siluestro referret, edictum, quod nunc 6. Cal. Aprilis datum legitur, scripsit, in quo hac historia enarrata, adijcit, se ad referendam gratiam Siluestrum omnibus ad amplitudinem & dignitatem Apostolica sedis ornandam insignibus decorare, atque eundem & Successores eius ipso insuper occidente donare. Tantum per lepram effecit mundi Gubernator; qua si caruisset, nunquam balneum Constantinus poposcisset. Ita & corpori Imperatoris suum decus, & animæ nitore, & baptismo nomen, & Christo gloria, Ecclesiæ denique ingens emolumentum, per impera-

imperatorij morbi squallorem, accessit. Nullus Chiron, nulla Podalirij manus tam fuit felix, vt non solùm morbos, sed etiam morbis sanaret.

Nec Baptismum honorauit tantùm monstrositas in eo sanata, sed ipsa etiam monstra à Baptismo abhorrentia atque refugientia. Vt enim vesperiliones lucem oderunt, ita sacra ista profani spiritus execrantur. Anno 1554. Stetini natus est infans, cuius vertici capitis infedit massa carnis, imaginem testudinis rufæ præ se ferens. In ceruice, muris instar, caudam tulit carnosam, sed albescentem, sine pilis. Capite erat Theritico, extantibus terribiliter oculis. Hic tam notatus infans cum portaretur ad Baptismum, mirabili corporis gyratione, horrendis vociferationibus, gestibusq; in hacætare inauditis, denique dirissimis modis aduersatus est baptizaturus, vt ingens omnibus astantibus terror incuteretur. Quid aliud voluit hoc monstrum, quàm cælum & orcum inter se pugnare? *Qua enim participatio iustitiæ cum iniquitate? Aut quæ societas luci ad tenebras? Qua autem conuentio Christi ad Belial?* Vos quoque, peccatores, monstra estis; si vultis sanari, ecce præsens est in Sacramentis diuinis medicina: sin pertinacia placet, nolite sacra profani contaminare.

In hanc rem si velimus animum intendere, plurifariam talia contigerunt, vt etiam ceteris diuinis Sacramentis auctoritas adderetur. Sicut enim, quando *prateriens IESVS vidit hominem cæcum à natiuitate: & interrogauerunt eum discipuli eius. Rabbi, quis peccauit, hic, aut parentes eius, vt cæcus nasceretur? Respondit IESVS: Neg, hic peccauit, neque parentes eius: sed vt manifestentur opera Dei in illo:* ita & sæpe aliàs euenit. Notissimus ibat per Sueciam puer, quem itidem mater cæcum pepererat. Hunc S. Rembertus secundus Bremensis Ecclesiæ Archiepiscopus, in Sueciam profectus, pontificali ritu, sacro chrismate inunxerat; & quem cæcum tetigit, vngendo reddidit videntem. Quo prodigio vnà & puerum, & regnum illuminauit. Ad eundem modum etiam Faro Meldensis Episcopus populum curata cæcitate ad fidem formauit. Cùm enim sacro chrismate promiscuam plebem confirmaret, adductus est, inter

VII.

Iac Fincelius
de mirac no-
stri temporis,
& Schenck.
obseruat. 16.

2. Cor. 6. 14.

VIII.

Ioan. 9. 1.

Surius 4. Feb.

Surius 18.
Octob.